

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL

FENT CARREERANY

MARIA DE LA SALUT

ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA
DE MALLORCA

Número 122

Any X

OCTUBRE, 1996

* GRAN ÈXIT DE
PARTICIPACIÓ A LA
FIRA

* IMATGES DE LES
FESTES PATRONALS

* VIATGE A ITÀLIA

* LLUC MATAS PU-
BLICA EL SEU PRI-
MER LLIBRE DE
POESIA

Sumari

Editorial i sumari	2
Presentació de la novel·la de Rafel Crespi	3
Xerrada del Dr. Grimalt sobre les Rondaies Mallorquines	4
Les festes han passat: imatges	5
Viatge a Itàlia	6
Sa Xerradeta amb Nadal Ferragut	8
Passant l'estona amb una ONG, Metges sense Fronteres	11
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons d'interès	14
El temps.	15
Cent anys amb les Rondalles	16
Sobre el reglament de participació ciutadana	18
Carta al rector Pere	20
Notícies de la Parròquia	20
Lluc Matas publica el seu primer llibre de poesia	21
Carrerany Esportiu: Ciclisme	22
Carrerany Esportiu: Futbol i Escacs	23
Fira 96: Imatges	24

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Pere Oliver
Diari de Balears
Pep Ferriol Torelló

PORTADA:

Ramon Porcel, davant la seva paradeta de la fira d'Ocasíó d'enguany.

EDITORIAL

L'acabament de l'estiu ens porta cada any al començament de l'ensenyament oficialment reglat, en les seves diferents etapes. Aquest any no ha estat una excepció. Però, per a moltes famílies del nostre poble, aquest començament ha estat diferent: hi ha hagut un bon grapat de canvis i això ha provocat un cert grau d'inquietud davant el que és nou, d'incertesa.

El darrer gran canvi dins l'educació es produí l'any 1970. Aquest any s'implantà l'Ensenyança General Bàsica (EGB). Fins aleshores hi havia a Maria dos centres públics independents un de l'altre: l'escola dels nins, "Escuela Graduada Antonio Monjo", i l'escola de les nines, "Escuela Graduada Apolonia Monjo". Es produí la unificació en un sol centre, el "Colegio Nacional Mixto A. Monjo", deixant el nom dins l'ambigüitat que encara dura, amb aquesta A. que tant és usada per Antoni com per Apolònia, començant la coeducació entre nins i nines. També començaren a assistir al nou col·legi de Maria, els alumnes de segona etapa d'EGB d'Arianys.

Han passat vint-i-sis anys i, entre altres canvis, es normalitzà el nom i l'ensenyament, que ara es fa totalment en català.

L'any passat s'impartiren per darrera vegada els cursos setè i vuitè d'EGB i aquest curs, el 96-97, és el primer que tot l'ensenyament, a Infantil, Primària i Secundària, es fa seguint el nou Sistema Educatiu. La novetat és que l'ensenyament secundari comença al nou institut de Santa Margalida, inaugurat durant les passades festes de la Beata. Si bé a Infantil i Primària l'inici de curs s'ha fet sense gaire entrebancs i en el dia assenyalat, a Secundària, a hores d'ara, no sabem si ja es té tot el professorat, ni si tota la complexitat que du organitzar un nou institut com el de Santa Margalida, ha deixat arrencar sense problemes el nou curs.

Esperem, amb il·lusió, que el curs 96-97 sigui recordat com el curs dels "bons canvis".

10 ANYS FENT CARRERANY, 10 ANYS FENT HISTÒRIA

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Margalida Mas Vicens
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Pere Oliver, Lucho Rama, Antoni Gelabert Mas, Francesca Maria Mas, Jaume Mestre, Joan Rosselló, Miquel Oliver i Roig, Pep Ferriol Torelló i Jeroni Bergas Ferriol.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY

Fax: 971-525585

Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

PRESENTACIÓ DE LA NOVEL·LA DE RAFEL CRESPI

Dins del programa de les Festes de la Mare de Déu d'enguany, la nostra Associació programà dos actes que comptaren amb una nodrida presència, i que trencaren un poc el ritme exageradament esportiu que marcà les passades festes patronals. Enmig de partits de futbol, futbolet, futbol 7, futbol femení, campionats de tennis, carreres de motos, carreres de cotxes, etc, atrevir-se a presentar un llibre no deixa de ser un acte una mica heroic.

En Rafel Crespi, portolà (no li digueu marratxiner, que no li agrada), tocat de l'ala per la lletra nostrada, i voluntariós docent que intenta atreure cap a la nostra llengua i cultura una bona catefa d'adolescents (mariers, entre d'altres) que cauen a les seves mans per devers l'institut d'Inca, ens vingué a presentar la seva primera novel·la, acabada de sortir del forn de l'Editorial Columna.

Na Catalina Sureda interpretà unes peces musicals

Fou diumenge dia 1 de setembre, a la Capella Fonda, on una cinquantena de persones es reuniren per assistir a l'acte de presentació d'aquesta novel·la.

Per no caure en la monotonia que de vegades afecta a la gent de lletres, abans es programà un petit concert de violí a càrrec de na Catalina Sureda, la qual interpretà unes quantes peces que demostraren a bastament la qualitat interpretativa d'aquesta joveneta. Després de la música vingué la presentació del llibre. Joan Mas i Vives, marier, catedràtic de literatura de la UIB, i amic del novel·lista fou l'encarregat de perfilar els trets de l'obra literària de Rafel Crespi. Des dels orígens de la seva afecció literària (sorprenqué l'autor amb el rescat d'un text de la seva època adolescent, tret d'una revista escolar), passant per una anàlisi de la seva obra anteriorment publicada (dos llibres

L'autor i Joan Mas en un moment de l'acte

de contes), arribà a l'obra presentada aquell vespre.

PER QUÈ HAS VINGUT? Amb aquest títol tan peculiar, Rafel Crespi ha bastit una primera obra plena de suggerències i que mostra ben a les clares la capacitat fabuladora que duu entre mans. La història és la d'en Martí, un jove investigador illenc que emprèn un viatge cap a a Amsterdam on ha de recollir un premi com a investigador, i que entra en contacte amb una jove holandesa, que marcarà la seva trajectòria a partir d'aquell moment. Alhora, però, el viatge és pres com un viatge interior, també, i així anam coneixent els dimonis particulars que han afectat i encara afecten la vida del protagonista. La incertesa de l'aparició de la protagonista, el ràpid lligam que estableix amb ell, serà el motiu de la interrogant inicial que portarà cap a un desenllaç inesperat.

Joan Mas i Vives parlà dels elements extraliteraris que s'endevinaven en la seva lectura i com n'és de difícil que un autor s'allunyi de personatges i situacions i que aquests no apareixin dins de la seva obra de manera explícita o tot just insinuada.

Al final fou el mateix autor qui parla de la seva obra i en definí les circumstàncies de la seva escriptura. Parlà de les dificultats del procés de creació (i de publicació) i donà les gràcies per haver assistit a l'acte

El públic omplí la Capella Fonda.

XERRADA DEL DR. GRIMALT SOBRE LES RONDAIES MALLORQUINES

El segon acte que organitzà la nostra Associació va ser la xerrada que el Dr. Josep Antoni Grimalt oferí sobre el Centenari de l'Aplec de les Rondaies de Mossèn Alcover.

Dia 5, a Ca'n Gaspar, dins de l'espai reservat a exposicions i enrevoltats de coses que formaven la Mostra de Treballs de les Jornades, tenguérem el goig de sentir les paraules d'un personatge que té una facilitat extraordinària per connectar amb el seu auditori, sigui quin sigui aquest.

El doctor Josep A. Grimalt és un personatge prou conegut per les seves múltiples aparicions a la petita pantalla, ja sigui com a contertulià excel·lent, ja sigui presentant programes divulgatius sobre llengua i cultura popular, a més de ser una persona que gaudeix d'un prestigi acadèmic i intel·lectual extraordinari.

El tema era el Centenari de la publicació de l'Aplec de Rondaies de Mossèn Alcover, que ha estat motiu de celebració durant tot l'any 96. La seva xerrada va ser tot un exercici de l'art de saber contar coses, tenint un auditori interessat i amb la sensació de no passar el temps. Va valorar la importància del recull de Rondaies de n'Alcover, les dificultats del trasllat de la forma oral (tal i com les hi contaven) a la forma escrita (un veritable prodigi d'intel·

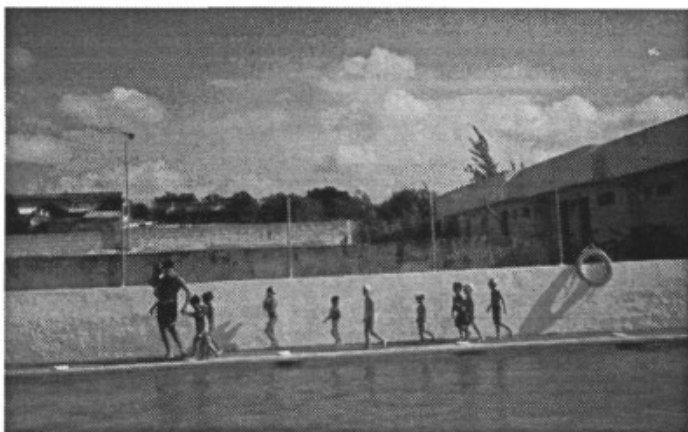
ligència literària), així com el fet de ser poc conegudes pel fet de la seva forma dialectal i per ser escrita en una llengua no majoritària. Parlà del seu interès pel tema rondallístic, que vinculà a la seva infantesa i il·lustrà algunes de les seves intervencions amb fragments escollits d'algunes rondalles alcoverianes.

La gent assistent a l'acte gaudí de valent amb les paraules del Dr. Grimalt, i solament la necessitat d'acabar l'acte, ja que el pregó començava just després, obligà a acabar una xerrada que acomplí totes les expectatives.

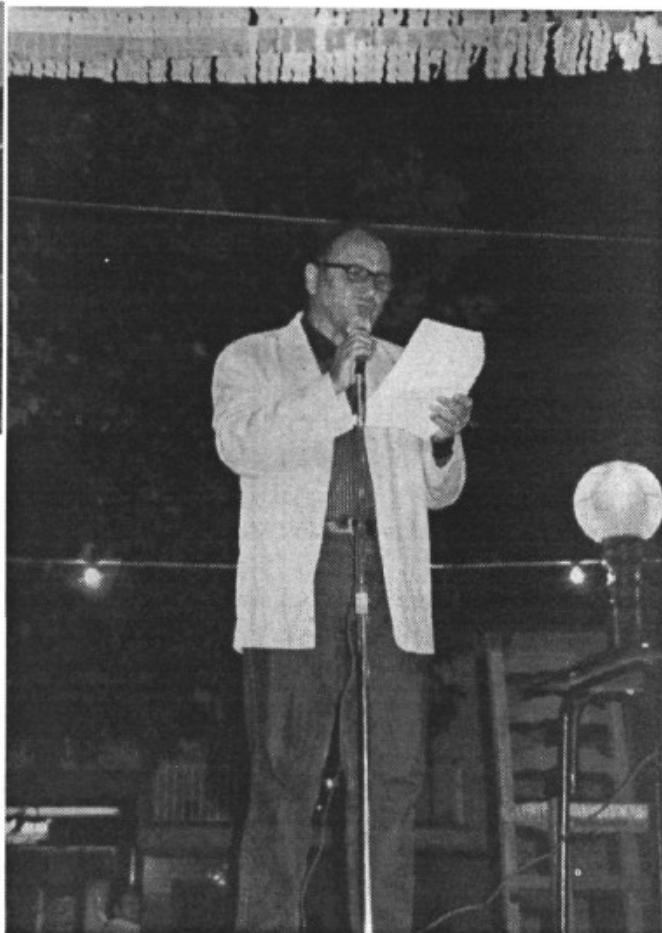
LES FESTES HAN PASSAT: IMATGES

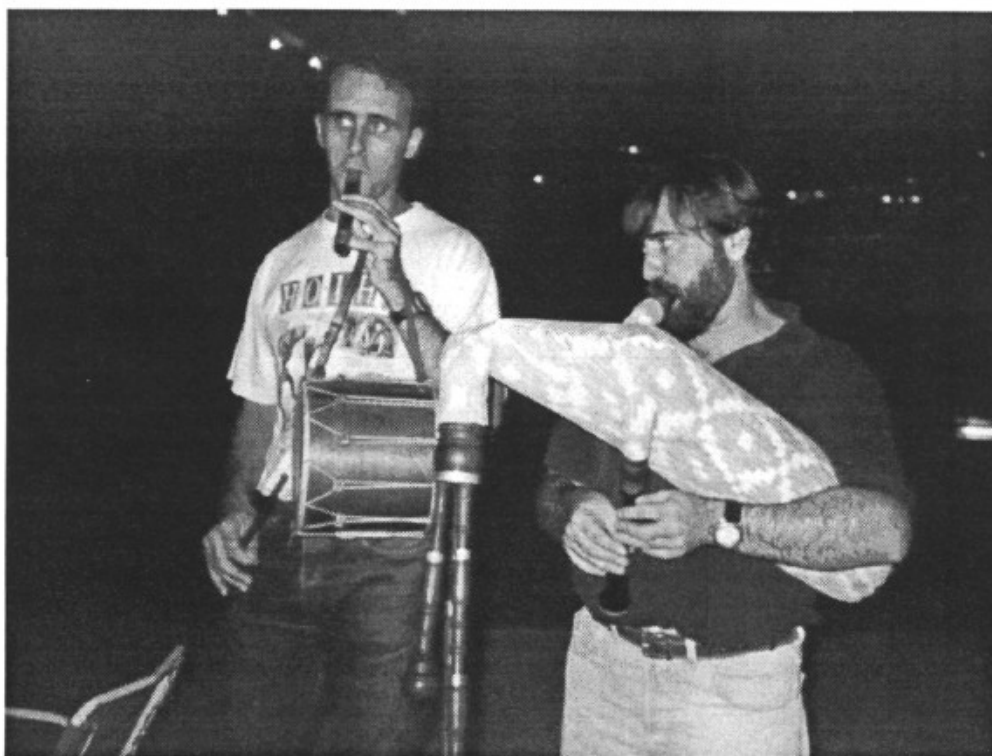
Autocross

Natació

Biel Mesquida, pregoner

Colla de Xeremiers

VIATGE A ITÀLIA

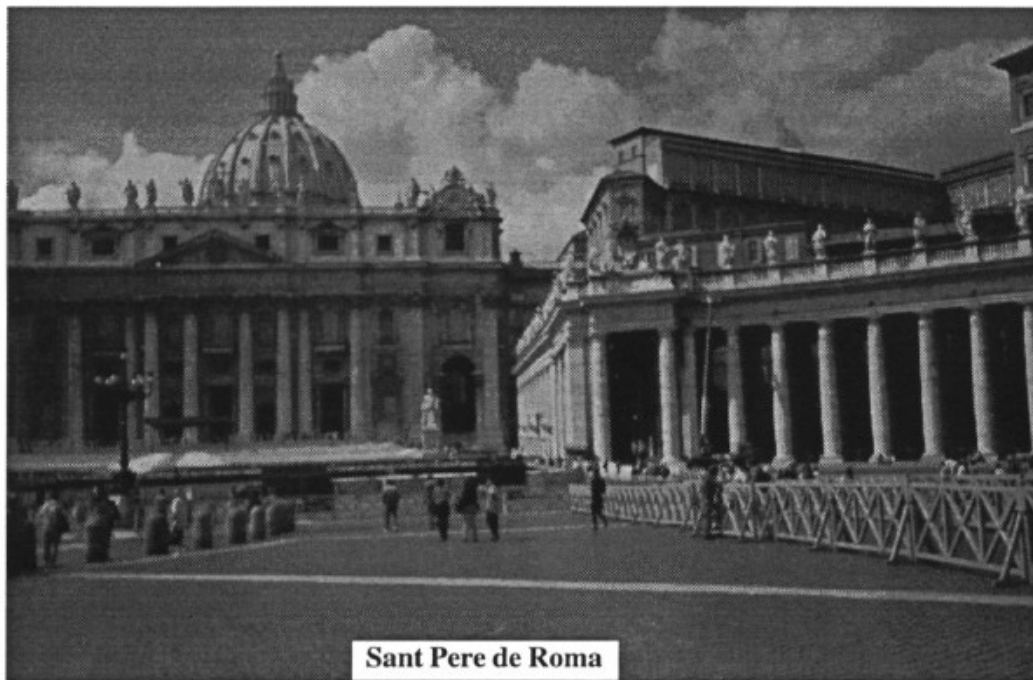
Això era i no era un bon grup de mariandos i mariandes que un dia decidiren partir cap a Roma; posaren fil a l'agulla i vet aquí el que ens succeí:

Heu de creure i pensar i pensar i creure que: "Qui prest s'aixeca, allà on vol!". Idò, així fou com ens aixecàrem ben prestet, la matinada del 13 de setembre, perquè l'autocar ja ens esperava per partir cap a Ciutat. Tots ben carregadets de maletes, poca son i una bona alegria cap a Ciutat s'ha dit. Allà hi trobarem la resta del grup, en total 46 persones, de les quals 33 érem de Maria. En Gori (el guia) conegut per tots els qui ens passejam, ja ens esperava, i després d'embarcar maletes ens embarcàrem nosaltres, cap a Barcelona manca gent. A les 08.00 h ja érem dins l'autocar barceloní i posàrem rumb cap a La Jonquera. Dinàrem a Nimes (França), per cert un poc salat el dinar (devien voler que beguéssim molt, i ningú estava per gastar res, sobretot perquè no dúiem francs francesos, però ben empassolat amb un poc d'aigua i per avall). Aquest dia gaudírem d'unes meravelloses panoràmiques de la Costa Blava, amb uns paratges que tiraven d'esquena (i encara no havíem vist res). Però per arribar a Niza on havíem de romandre,

i Montecarlo. La ruta que hi condueix passa vora mar, el que s'anomena "el corn d'or" una preciositat de ciutat il·luminada i reflectida dins la mar. Arribàrem al Principat, visitàrem la catedral i el palau on viu en Rainiero i les seves famoses filles. Era de vespre i no hi poguérem entrar. A la mateixa plaça escoltàrem el "toc de silenci". Després de passejar pels seus carrers on estiuegen els milionaris més milionaris de tot el món ens adreçàrem cap al "casino", Plaça de París; on l'opulència, els doblers, els cotxarros i l'esmòquing s'hi fan ben present. Nosaltres com qui més té ens hi mesclàrem. Inclús, alguns entraren al casino, però només fins a la porta. Res hi posàrem, res hi perdérem!. Res, que entre fet i fet férem la una de la matinada i ens anàrem a jeure. Demà un altre dia serà.

El segon dia el nostre destí per a dinar fou Pisa amb la seva torre (campanar) inclinada. Realment és espectacular, si no fos pels contrapesos que li han posat crec que cauria. Però és meravellós no només la torre, sinó tot el conjunt arquitectònic format pel baptisteri, catedral, torre-campanar i la murada que ho rodeja. També la gran esplanada ajardinada que hi ha li dona un to impressionant

i esplendorós. Allà els comerciants ens corrien al darrera a veure si compraríem jaquetes de pell, a baix preu. Després de posar miques i visitar tot allò (ah! i per cert fer un bon cafetet) continuàrem camí. Camina caminaràs enfora et faràs. Ens anàrem cap a Firenze (Florència) on hi passàrem la nit. L'hotel era quasi bé com un laberint; sinó demanau-ho a dos que es perderen pujant i baixant l'ascensor, sense trobar forat per on fugir I quasi es queden sense sopar. Vespre per anar a dormir prest.

Sant Pere de Roma

passàrem més de 175 Túnel (i no de Palo) ben llargaruts, amb tants d'altres ponts davall, dels quals hi havia pobles i l'autopista els passava a uns 100 o 200 m. d'altura. Eren impressionant les vistes dels pobles marítics.

Arribats, sopàrem i ens hostatjàrem a un hotel de Niza. Després del sopar se'ns oferí anar al Principat de Mònaco

Instal·lats a Florència dedicàrem tot el dia a aquella ciutat, a visitar-la i a fer-hi compres. Una ciutat on el marbre corona les esglésies i palaus més importants de la ciutat. Visitàrem la basílica dels franciscans, la més grossa i important que tenen. La plaça del poble amb una quantitat impressionant d'estàtues despullades, d'autors ben importants com Miquel Àngel,... i la catedral amb el seu

baptisteri que com a Pisa està separat de l'església tot ells folrats per complet de marbre, verd i blanc. Com que era diumenge només poguérem entrar a la catedral si anàvem a missa, i així ho férem. I si la memòria no em va malament, aquest horabaixa sortírem un poc abans del centre de la ciutat per visitar Siena. La ciutat on va néixer Santa Catalina de Siena. Visitàrem el convent i la plaça del poble, molt interessant per la seva forma i els tornejos que s'hi celebren. Tornàrem a passar la nit al mateix hotel, però sense que ningú es perdés.

Tot el grup a Siena, davant la casa de Santa Catalina

De bon matí de dilluns ens aixecam per sortir cap a Assís (Assisi, com l'anomenen ells). Ciutat natal de Sant Francesc. A Assís visitàrem les basíliques franciscanes, dues, una damunt de l'altra i a baix de tot el sepulcre de Sant Francesc i el dels seus quatre primers seguidors. Poguérem contemplar les pintures al frecc que decoren les dues basíliques, on hi està pintada tota la vida del "pobre d'Assís". Ara obres d'art. Després de dinar (i ja començàvem a estar cansats de menjar macarrons) visitàrem Santa Maria dels ngels o la Porciúncula, una petita capelleta romànica que guarda una imatge de la Mare de Déu, dins una grandiosa església. Quan la visita hagué clos, el nostre destí ja era el darrer: ROMA, la grandiosa Roma. I arribàrem horabaixando, sopàrem i anàrem a veure la Roma de vespre. Sobretot visitàrem alguns monuments que il·luminats són encantadors. Entre d'altres cal destacar la Fontana de Trevi: Amb el protocol corresponent de tirar-hi la moneda (que com conta la tradició, si hi tires una moneda d'esquena, amb la mà dreta i per damunt de l'esquerra es segura una segona visita a Roma). Allà tastàrem, qui en volgué, el seu famós gelat de xocolata amb nata (tot un insult pels qui fan règim) Tothom quedà enamorat de la bellesa que conté aquella ciutat. Quasi no ens podfem adormir de tot el que els nostres ulls contemplaven i encara ens mancava el millor.

Penúltim dia, dedicat totalment a Roma. Al matí visitàrem els monuments més importants de la roma imperial (Foro romà, Coliseu, monuments als emperadors) Les catacumbes cristianes de Santa Cecília i la basílica patriarcal de Sant Pere del Vaticà.

L'horabaixa, dedicat a comprés, endemés de poder participar de la missa del Vaticà (que per cert fan més festa un dia feiner que nosaltres el dia de Pasqua).

I darrer dia. El més prest que poguérem ens aixecàrem i partírem cap al Vaticà. Llàstima que plovia i perdérem molt de temps pel camí. Allà contemplàrem una petita part dels museus vaticans (en total hi ha 19 Km de museus) i la famosa Capella Sixtina on s'elegeixen els papes, on hi ha la gran obra al fresc de Miquel ngel, amb les escenes més eloqüents de la creació i la història sagrada i al frontis de la capella, el Judici Final. Aquesta capella últimament ha estat restaurada. Després, sense fer-ne comptes assistírem a un trosset de l'audiència que donava el Papa als pelegrins. Encara que d'enfora però poguérem veure'l i sentir-lo parlar amb espanyol. L'horabaixa també visitàrem la residència d'estiu del papa, a Castelgandolfo amb el seu llac de 45 Km de diàmetre, sobre el cràter d'un volcà. Des d'aquest indret ja ens dirigírem a l'aeroport i des d'allà cap a Mallorca manca gent: Que per cert ja n'hi havia que l'enyoraven.

Tenim moltes anècdotes per contar, però el millor de tot és contar-les pel carrer. Esperant que l'any que ve tenguem bona salut i bones cames per tornar fer una volta, no sé si tan bona com aquesta.

Un viatge impressionant, quasi bé convidats per repetir-lo en una altra ocasió. I això es tot.

Fins una altra.

Pere Oliver.

SA XERRADETA AMB...

NADAL FERRAGUT, PINTOR

Es va accelerar el pas del temps i altra vegada arribaren les festes patronals de Maria de la Salut.

Bufà el vent de tramuntana i perfumà l'ambient de Maria amb encens d'Alaró... i amb brises de Ciutat. Amb la seva darrera exposició a Sa Capella Fonda ens deixà un bon gust de boca. Amb les palmeres com a eix central de la seva temàtica pictòrica, la seva mostra ens demostrà un impressionant domini de la llum. Va pintar amb subtil

PREMIS I MENCIONS

- 1966 1er Premi de Dibuix de la Joventut. Palma.
- 1974 2^{on} i 3^{on} Premi Certamen de Pintura d'Alaró.
- 1991 Seleccionat Certamen de Pintura de Son Carrió.
- 1992 Seleccionat Certamen de Pintura Dijous Bo.
- Seleccionat Certamen de Pintura Internacional de Binissalem.

EXPOSICIONS COLLECTIVES

- 1967 Exposició Juvenil. Palma.
- 1973 Exposició Ajuntament de Muro.
- 1974 Exposició Ajuntament de Lloseta.
- 1991 Exposició Mostra de Pintors d'Alaró.
- Trobada Es Barranc. Sóller.
- Trobada de Sa Pobla.
- Exposició Cercle de Belles Arts de Palma.
- 1992 Trobada Es Barranc. Sóller.
- Trobada de Búger.
- Trobada d'Inca.
- Trobada de Mancor de la Vall.
- 1993 Trobada de Lloseta.
- Trobada Es Barranc. Sóller.
- Trobada de Mancor de la Vall.
- 1994 Exposició Nou-Art. Palma.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 1972 Caixa de Pensions de Binissalem.
- 1973 Caixa de Pensions de Binissalem.
- Local Joventut d'Alaró.
- 1974 Caixa de Pensions de Binissalem.
- Caixa de Pensions de Santa Maria.
- 1993 Exposició Sa Nostra Lloseta.
- 1994 Exposició Inauguración Galeria Art i Flor. Ibiza.
- 1994 Cercle de Belles Arts. Palma.
- 1995 Centre d'Exposicions. Inca.
- Sala de Cultura Ajuntament d'Alaró.
- Fira de tardor Llucmajor.
- 1996 Sala de Cultura « Sa Nostra » Binissalem.
- Sala de Cultura Sa Capella. Maria de la Salut.
- Galeria C-C 22. Madrid.
- Galeria Es Cavallets. Sa Pobla.
- 1996-97 Cercle de Bellas Arts (Casal Balaguer). Palma.

delicadesa diferents carrers del nostre poble, com sa Tanca i també l'església.

P. Nadal Ferragut? Voldria fer-li una entrevista per Fent Carrerany, si és tan amable.

R. Encantat, però tracta'm de tu; al cap i la fi semblam de la mateixa quinta i devem tenir alguna cosa en comú... les mateixes inquietuds culturals.

P. Segons el programa de l'exposició, vares néixer en aquest impressionant poble d'Alaró.

R. Efectivament, però residesc a Palma.

P. El teu estil no sembla el d'un pintor autodidacta; on has estudiat i qui ha estat el teu mestre?

R. Vaig fer estudis a l'Institut d'Arts i Oficis de Palma i als Tallers d'Experimentació de Santanyí. Quant a mestres, n'he tengut diversos: a Alaró, na Margalida Homar (olis), en Tomàs Horrach; a partir del 89 em vaig passar a les aquarel·les i els acrílics amb en Miquel Docampo, posteriorment vaig continuar amb la docència del mestre cubà Miguel Benal, entre d'altres.

P. Tens altres inquietuds artístiques, a més de la pintura?

R. M'agraden totes les arts plàstiques i vaig cursar ceràmica i escultura a la Fundació Pilar i Joan Miró. Som un gran afeccionat al teatre, des d'Estudi Zero, la Iguana o la mítica Núria Espert, la meua actriu preferida perquè aprofundí en l'obra de F. García Lorca. També m'agrada el teatre internacional com Les Luthiers.

P. Professionalment, et dediques només a la pintura?

R. També a la decoració professional des de fa 25 anys, per a la meua satisfacció econòmica i personal.

P. Per què un homenatge a la palmera? La teua exposició és tot un conjunt, amb la palmera com a eix central de tota l'obra.

R. Sí, és veritat, és el centre de la meua inspiració i de la meua creativitat; sempre ha estat així... no sé per què... (o tal vegada sí)

P. La teua influència?

R. Cap. He adquirit un estil personal, que ha evolucionat contínuament al llarg del temps; en això sí que som molt autodidacta, pint, estudiï, investig.

P. Però tindràs els teus pintors preferits, no?

R. Naturalment; de l'Impressionisme, Van Gogh; del realisme, Velázquez; del Renaixement, M. ngel perquè és

un artista polifacètic.

P. Pròximes exposicions?

R. El mes de setembre tenc una agenda molt plena: sa Pobla, Menorca, Eivissa; també Madrid, Milà, ja ho veus.

P. Com ha anat la teua experiència d'exposar a Maria? No et vull comprometre, si no en vols parlar...

R. De meravella; No m'imaginava que acudís tant de públic. No ho esperava... i en matèria de vendes, estic satisfet.

De sobte, apareix en Joan Rumbo; l'entrevista s'interromp i, després d'uns instants, en Nadal demana: Qui és, el coneixes? Li responc que és el nostre escolà i contesta: és un home senzill que em va ajudar molt. Sincerament, me'n vaig molt satisfet: he tengut la sort i la satisfacció de saludar des de l'escolà fins el batle.

Tòpic meravellós, l'Humanisme.

Lucho Rama.

PASSANT L'ESTONA AMB..... una ONG, METGES SENSE FRONTERES

Vaig tenir ocasió de conèixer d'aprop l'organització no governamental (ONG)-Metges sense Fronteres (MSF) de manera molt especial i entranyable, arran d'una trobada personal amb el seu director general el Dr. Olav Valverde, a la seu central a Barcelona. Tot pujant per les Rambles des d'en Colom, abans d'arribar a la cantonada on la maquinària i els treballadors van posant les pedres del que serà el nou Liceu, al carrer Nou de la Rambla 26, s'hi troba la seu de MSF. Vaig entrar-hi per una porta peticona, ningú des del carrer i veient aquell rètol tan minso, diria que allí dins s'hi troba tot un operatiu que té estesa la seva activitat als cinc continents, amb un pressupost molt elevat, un contingent humà d'alta qualitat tècnica, humana i domini logístic. L'edifici interior és una estructura molt moderna, molt versàtil, oberta, ampla i on un s'hi troba bé. Plena de gent, papers per tot arreu, ordinadors funcionant, emissores transmetent converses i missatges, telèfons i més telèfons,

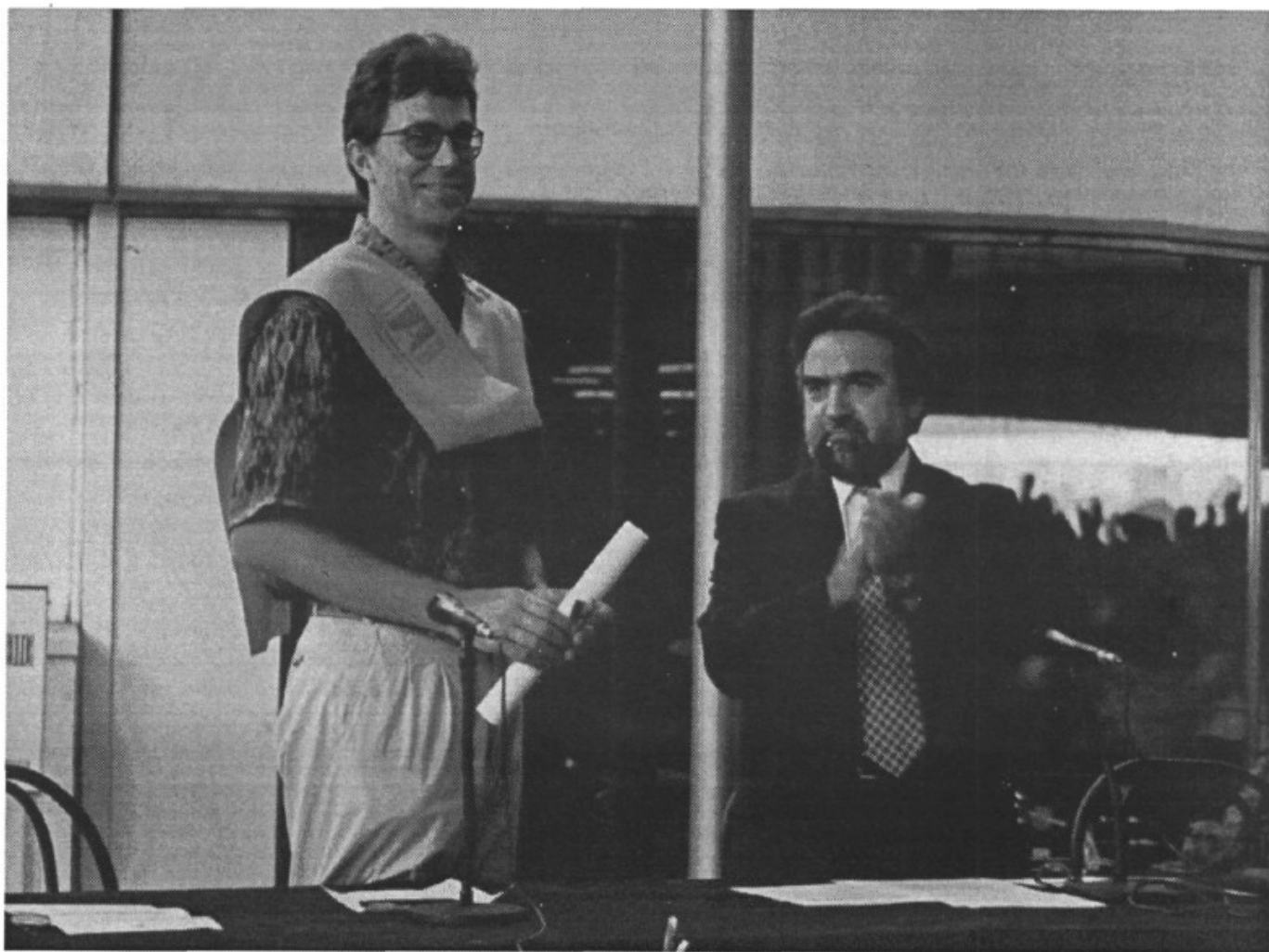
etc. Ningú no pot distingir externament els càrrecs dirigents, ja que el sistema de despatxos uniformitza les categories i és la responsabilitat que s'exerceix el que marca les diferències.

Eren devers les 16 hores i en entrar a l'edifici on m'esperava, abans que pogués demanar pel dr. Olav Valverde, ja el vaig veure fent-me un senyal des del seu "despatx", indicant-me que m'hi apropàs.

Fetes les presentacions, li vaig exposar el motiu de la trobada: els estudiants de Medicina de final de carrera de l'Hospital del Mar havien escollit, com a padrina de la seva promoció, l'ONG Metges sense Fronteres.

Olav Valverde:- ¿Per què creieu que han escollit l'ONG-MSF com a padrinatge de la promoció mèdica 1990-96?

A. Gelabert:- Fonamentalment, i en primer lloc, perquè els

Moment en què el Dr. O. Valverde, de Metges sense Fronteres, agraeix la imposició de la beca i diploma acreditatiu

estudiants entenen, entenem, jo també, que la medicina és un servei; tractar de donar salut a les persones o bé vigilar perquè no hi hagi malalties, i perquè totes aquestes activitats es fan independentment del color de la pell, del sexe, del país de naixença, de la condició social i de les idees que manifestin. Aquests trets els desenvolupa de manera essencial i activa l'MSF, com d'altres ONGs, però aquesta la sentien com a més aprop.

O.V.: És un honor que accepto en nom de l'organització i m'agrada que siguin aquests els motius, perquè en el fons són el nostre ideari.

A continuació varem iniciar un repàs per les accions que en aquests moments estan operatives. De llur estructura, del finançament, dels perills, de les satisfaccions i de les frustracions.

O.V.: En aquests moments tenim efectius operatius a Centreamèrica, a Àfrica i a Sudamèrica, de manera més intensa. Al voltant de 300 persones entre metges, infermeres, responsables de logística i voluntaris.

A.G.: Com es prepara una acció concreta de la vostra organització?

O.V.: Davant un problema: guerra, catàstrofe natural (terratrèmol), epidèmia, fam, es reclama ajut des de l'origen; el govern demana un SOS. S'estableix un sistema que estudia ràpidament sobre el terreny que és el més immediat a fer i quines possibilitats hi ha d'establir-se. Immediatament un equip d'experts prepara els materials adequats, s'escullen els contingents humans adients i s'estableix el camp base. A partir d'aquí i en funció del pressupost s'actua sobre la necessitat concreta.

A.G.: I quan s'acaba una missió?

O.V.: D'entrada i per ideari, totes són finides, quan s'acaba el fenomen que va ocasionar l'ajut, però això, quasibé sempre, en cas de guerra, èxode, refugiats, pot esdevenir llarg, quasi interminable. En aquests casos, quan els governs dels països poden suplir la nostra tasca, acabam la missió, però això és més teòric que real.

A.G.: Quins són els trets més essencials de les persones que s'hi dediquen de manera professional, en l'aspecte sanitari?

O.V.: És important que tant si són professionals com voluntaris, la formació ha de ser semblant. En primer lloc han de tenir una formació en medicina tropical i malalties infeccioses molt sòlida; experts en primers auxilis amb baixa dotació tecnològica; és a dir, aplicar i conèixer les

cures intensives però sense l'ajut dels aparells sofisticats dels hospitals. Coneixements profunds de Pediatria; experts en supervivència en condicions extremes i sobretot molta moral, vocació i sang freda. I els qui no fan tasques sanitàries, amples coneixements del terreny, etc. És a dir, no és una tasca apta per a amateurs, es necessita una in-

Hi ha més de 25 milions de persones que la fam els té a les portes de la mort, i més de 300 milions que passen gana.

tenso formació, saber idiomes, i mantenir-se neutral en tots els conflictes locals, perquè sinó un s'hi juga la pell i posa en perill la dels altres.

A.G.: Quines són les necessitats més brutalment urgents i punyents en el dia d'avui?

O.V.: L'hambruna: fam desesperant. Hi ha més de 25 milions de persones que la fam els té a les portes de la mort, i més de 300 milions que passen gana. La diferència és essencial. Mentre els primers moriran inexorablement en poc temps, els segons permeten "estudiar" solucions. Hi ha molts milions d'éssers humans que no tenen cap esperança de viure més de 2 o 3 anys, ja que les solucions per arreglar el seu problema necessiten més temps.

Hi ha més de 40 milions que pateixen malalties infeccioses que actualment es curen, però a ells no els arriba l'ajut, ni hi ha cap pla que ho contempli a curt o mitjà termini.

A.G.: Realment el panorama que acabau de citar no és precisament feliç, sinó que projecta una ombra sobre la condició humana que ens obliga a pensar en com és de miserable i insolidària la humanitat.

O.V.: Certament el panorama és dur i cruel i urgent, però no voldria caure en pessimisme, tampoc en optimisme superficial. Coneixedor com som, com a membre de l'ONG-MSF, de la realitat sobre el terreny, puc assegurar que actualment hi ha moltes iniciatives civils que tendeixen a paliar aquestes situacions i per això mateix cada vegada és més fort el sentiment de solidaritat envers els "desheretats" de la terra. Aquesta iniciativa dels estudiants de Medicina, que entenen que llur treball és un servei, són petites passes que certament faran possible que el somni de la solidaritat, la salut per a tothom i el respecte a la dignitat humana arribin arreu en un desitjat futur proper.

Antoni Gelabert Mas
Barcelona, Juliol 96

BULLIT DE NOTÍCIES

MATAS I VERGER A LES FESTES DE LA MARE DE DÉU

Els qui, el dia de la Mare de Déu, anàreu a la verbera a la plaça poguéreu veure com els dos "caps" de la política balear, el president Matas i el "presidenciable" del PP, Verger compartiren taula i volta a la plaça amb els prohoms del PP de Maria. Si és cert que els compromissaris del PP de Maria s'havien alineat amb les tesis soleristes no és estrany que en Verger tengués tant d'interès a venir al nostre poble.

LA REVISTA MEL I SUCRE REPRODUUEIX UNA ENTREVISTA DE FENT CARRERANY A L'AMO EN JOAN "PURO"

Els nostres amics de la revista de Sant Joan, MEL I SUCRE, reproduueixen en el seu número del passat mes de juliol la xerradeta que el nostre col·laborador Pere Fons va realitzar a l'amo en Joan Gual "Puro", el mes de març de l'any passat. Si ho recordeu, en aquella entrevista, l'amo en Joan feia memòria sobre la trista mort de son pare, ocorreguda l'any 36. El cos de son pare, llençat dins un pou al terme de Sant Joan, fou enterrat en aquest municipi, d'aquí que aquesta revista se'n fes ressò.

OBERTURA D'UNA CONSULTA MEDICA

En aquesta mateixa revista podreu veure un anunci d'un metge que obre consulta a Maria. Es tracta d'en Miquel Torrens "Mirató", el qual ha estat uns anys per Sudamèrica

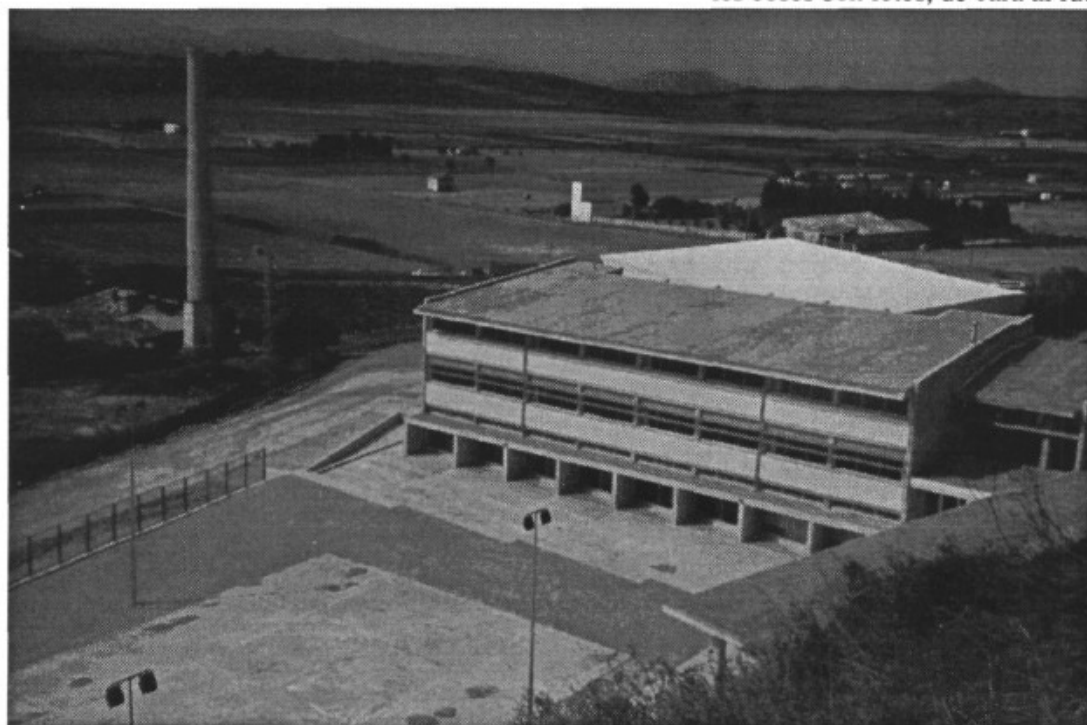
ampliant els seus estudis. Alhora que li desitjam molta sort en la seva professió ens n'alegram perquè això millora l'assistència sanitària al nostre poble. Endavant Miquel!

LA FEBRE DEL FUTBOL FEMENI

No volem que se'ns mal interpreti. No estam en contra de res, ni de ningú en particular; però no ens negarem que això del futbol femení ha estat i és com una febre. De cop i volta han sortit més jugadores de futbol a Maria que no n'hi deu haver en tot Mallorca. Aquest estiu i per devers les festes de la Mare de Déu, el camp de futbol pareixia un aparador de jugadores, amb un públic nombrós que no es perdia cap partit.

LES CARRERES DE COTXES I LA SEGURETAT

Ja sabem que les afeccions de la gent són moltes i variades. Mentre uns s'entretenen jugant a cartes, d'altres fan voltes a peu a un circuit i d'altres s'acomoden al sofà mirant la televisió. Però les carreres de cotxes tal i com s'estan fent a Maria, tal i com se feren per les passades festes de la Mare de Déu, poden arribar a esdevenir molt més que una afecció i es poden convertir en un perill públic si no se regula el seu accés i no se marquen millor les coses. Tot això ho diem pel que va passar (afortunadament, una fregadeta de no res), quan un dels cotxes participants va bolcar i uns quants espectadors envairen la pista i anaren a girar-lo sense preocupar-se'n massa dels cotxes que venien al darrere. Ara que encara hi som a temps convendria fer les coses ben fetes, de cara al futur.

Aquest és l'institut de Santa Margalida que ja ha iniciat la seva activitat docent.

BULLIT DE NOTÍCIES

ELS CURSOS DE THAT'S ENGLISH

Tornen començar els cursos de That's English del Ministeri d'Educació, i que es poden seguir a través de la televisió. Aquesta anys passats han estat nombrosos els mariers i marieres que els han seguit. Pensau que si estau interessats a matricular-vos-hi ho podeu fer fins dia 11 d'Octubre a l'Escola Oficial d'Idiomes o a l'IES Pau Casesnoves d'Inca.

EL RÈTOL DE CAN PERE DES CARRERÓ

Si anau a la Plaça a comprar, a fer un cafè o, senzillament, vos passejau, vos podreu fixar com a la Carnisseria de Ca'n Pere des Carreró han posat un rètol on es deixa ben clar el que allí vénen. Enhorabona per tenir el detall de posar el rètol en la nostra llengua.

FUTBOL INTERASSOCIACIONS

Enguany, cam ja és tradició, s'ha tornat a disputar per les festes de la Mare de Déu el torneig de futbol entre les distintes associacions del poble. S'ha de destacar que enguany no hi ha hagut cap queixa de l'organització ni dels arbitratges, tot rodà de meravella i la gent que se congregà al camp d'esports va passar un horabaixa agradable.

Aquesta edició fou distinta als anys anteriors, el sistema de joc va esser de futbol 7 i els encontres duraven 30 minuts sense descans. L'equip de la nostra associació va quedar classificat en tercera posició, la disputa del torneig va anar de la següent manera:

La sort va emparellar per les semifinals els Amics del Madrid-Cop de Gas, el guanyador va esser Amics del Madrid, seguidament s'enfrontaren Penya Barcelonista-Fent Carrerany, un partit molt igualat que un parell d'individualitats estil Ronaldo decantaren el matx a favor dels Culés.

El partit del 3r i 4t lloc el disputaren Fent Carrerany-Cop de Gas, va esser un partit amistós on va dominar la cordialitat i va guanyar Fent Carrerany, per acabar...La gran final, esperada final entre Penya Barcelonista i Amics del Madrid, va esser un gran partit, no cal dir l'ambient que hi havia al mig del camp, talment un Barça-Madrid al Camp Nou i el gran campió d'enguany va esser la Penya Barcelonista.

Un cop acabats els partits se feu

l'entrega de trofeus i la nostra associació rebé el corresponent al tercer classificat. Fins l'any que ve si no hi res de nou.

JA S'HAN SOL-LICITAT QUATRE ACERES.

Vista la notícia que publicàvem en el passat número de la revista, on informàvem que l'ajuntament pagava el material de les aceres dels qui ho demanaven, hem de comunicar que al moment de tancar aquest número ja hi havia 4 sol licituds. Suposam que més veinats de Maria s'adreceran a la casa de la Vila per aprofitar aquesta "promoció" que les autoritats competents no havien feta pública. Vos seguirem informant de l'evolució d'aquesta notícia.

JOAN MAS PREPARA LA HISTÒRIA DEL TEATRE A MALLORCA

El nostre company i col·laborador Joan Mas i Vives, professor de la UIB i investigador, dirigeix un projecte ambiciós, l'edició de "La història del teatre a Mallorca".

Aquesta obra està dividida en quatre volums d'unes sis-centes pàgines cada una. El primer volum, dedicat al segle XIX, sortirà al carrer l'any que ve. El segon estarà dedicat al teatre religiós i medieval. El tercer, al segle XVI i XVII i el darrer al segle XX.

Joan Mas, per dur endavant aquesta gran obra, compta amb un gran equip de col·laboradors. Des d'aquí li desitjam tota la sort del món.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

L'amo en Joan Mestre Mas que morí el passat dia 11 de setembre a l'edat de 86 anys. Vivía al carrer de Ses Corbates, número 1.

Que descansin en pau.

L'amo en Bartomeu Pastor Pascual que morí al passat dia 21 de setembre a l'edat de 54 anys. Vivía al carrer Major, número 23.

BENVINGUTS:

En Sebastià Oliver López que va néixer el passat dia 13 de juny. Els seus pares són en Sebastià Oliver i na Josefa López.

Na Magdalena Garcia Bergas que va néixer dia 9 de setembr. Es filla d'en Sebastià Garcia i n'Antònia Maria Bergas Font.

En Bartomeu Porcel Pascual que va néixer dia 11 de setembre. Els seus pares són en Ramón Porcel García i na Catalina Pascual Negre.

Na Francisca Maria Castelló Barceló que va néixer dia 13 de setembre. Els seus pares són en Guillem Castelló i na Maria Barceló.

Enhorabona als seus pares i demés família.

JA L'HAN FETA:

En Pau Vidal Capellà i n'Antònia Gual Bunyola que es casaren a l'Església Parroquial de Maria de la Salut, el passat dia 28 de setembre.

Que el vostre amor no acabi mai.

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	525002
FAX	525194
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)	525594
APOTECARIA	525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax) ...	525083
ESCOLA DE BAIX	525252
CA SES MONGES	525144
LOCAL TERCERA EDAT	525564
PARRÒQUIA	525033
GESA INCA: AVARIES	880077
BOMBERS	085
AMBULATORI D'INCA	502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA	061
SON DURETA (Centraleta)	175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)	502850
AMBULÀNCIES	200362
RECAPTACIÓ DE TRIBUTS	
DE LA CAIB (Inca)	505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA	
(Inca)	505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dimarts, dijous i divendres: de 18 a 20 hores.

Dimecres: de 17 a 20 hores.

Dissabtes: de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 7'30 i 15 hores.

Sortides Palma: 13 i 19 hores.

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU: Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al**855043**

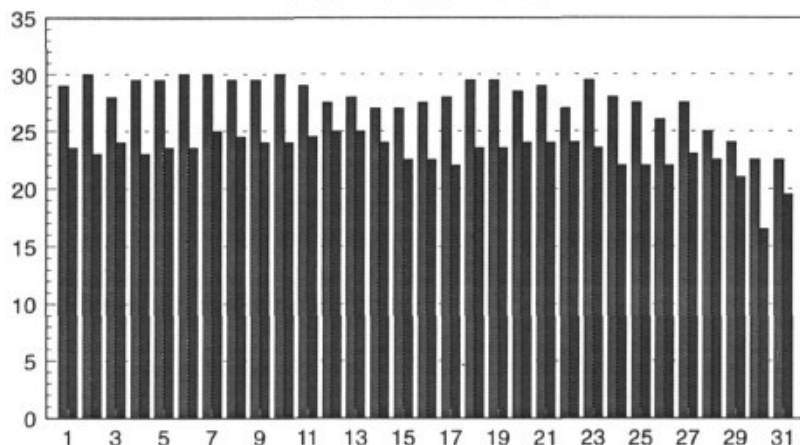
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al**520292**

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al**236624**

El temps

MES D'AGOST

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

Dia 22 10 l.
Dia 24 2 l.
Dia 24 9 l.
Dia 30 18 l.

TOTAL: 39 LITRES

Temperatura Màxima
30 °C (Dies 2, 6, 7 i 10)

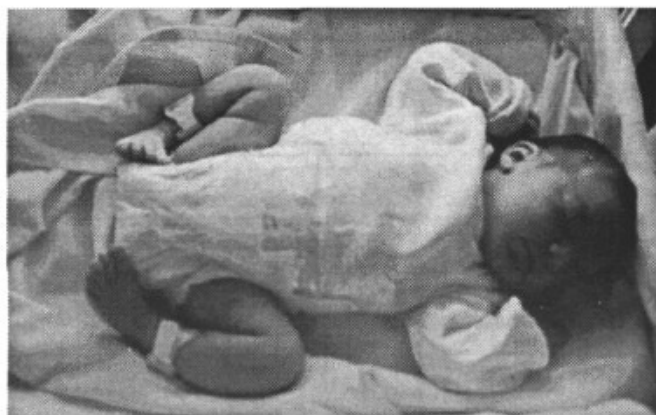
Temperatura Mínima
16,5 °C (Dia 30)

Temperatura Mitjana
25,5 °C

Mitjana Màximes
27,9 °C

Mitjana Mínimes
23,1 °C

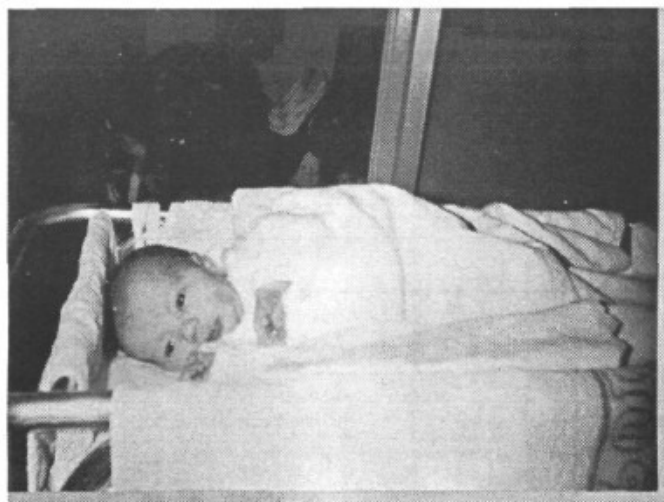
AQUESTES SÓN LES FOTOGRAFIES DELS NOSTRES NOUS VEÏNATS.

Na Francisca Maria Castelló Barceló

En Bartomeu Porcel Pascual

Na Magdalena García Bergas

MIGUEL TORRENS QUETGLAS

MEIGE

HORES CONVINQUDES

C/. Nou, 69
Maria de la Salut

Tel. 907 74 79 65

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

- Centre Coordinador -

CENT ANYS AMB LES RONDALLES

Fou a començaments de setembre que poguérem tenir el gust d'escoltar el filòleg i estudiós de les rondalles Josep Grimalt, també el mateix mes, sortí una Guia de Lectura d'Alcover, i tot per commemorar l'aniversari d'aquests contes populars que posseeixen el do de la màgia que lliga tradició i literatura en un mateix calaix.

I és que tractam d'un home que trobà la manera més adequada per convertir una forma oral en literària sense mancar-li qualitat. Aleshores davant el temor de perdre un bagatge

tan cabalós que s'anava transmetent generació rere generació, decidí reelaborar el material recopilat per tal de donar la redacció definitiva de les rondalles en una sèrie d'aplecs.

Fou el 1880, la primera fita a assenyalar, l'any en què Mossèn Alcover recull la primera rondalla que es titula «**Ei jai de sa barraqueta**». Alcover la va publicar a la revista «**La Ignorància**» utilitzant, per primera vegada, el pseudònim d'en Jordi des Racó.

Tot seguit en teniu una mostra:

Francesca Maria Mas, Bibliotecària

SIGLE XIX.

PALMA DE MALLORCA.

N.º 76.

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIETAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número, 2 céntims.
Fóra de Palma " 2 1/2 "
Números atransats u 4 "

Sonará cada dissapte, si té vent a sa fianta.

S'envian es números a domicili, tant a dins Ciutat com a sea Vilas, pagant per adelantat a l'Administració (Cajeros de Cort n.º 11). 1 peseta a conte de 15 números.

ES JAY DE SA BARRAQUETA.

(RONDAYÀ.)

*Illey havia un Rey
Que parava fura
Y li cayan sos bases
A dins un ribell.*

Axò era y no era, bòn viatge fassa la cadenera. Contan qu'un temps hey havia prop d'una Ciutat un camp qu'hey corria un riu que besava es pèus a un turó, y demunt es turó s'hi veyia una barraqueta, y devant, una perera que li feya ombra. Aquí hey passava la vida un homonet vey anomenat: *Es Jay de sa Barraqueta*.

Era tan mal sofrit y rabiós que ningú li poria demanar de novres; y ses dones deyan a n'es nins quant ploravan: si no celles, te duré a n'*Es Jay de sa Barraqueta*, que fa seim d'ets atlots grassos y aygo-cuyta d'es magres. Y es nins callavan, perque s'estimavan més viure que caure en ses mans d'aquell Jay.

A les hores el Bon-Jesus y Sant Pere anavan p'el mon.

Un cap-vespre, camina, caminarás, sa nit los agafà devora sa barraqueta; y, acostantse, véren es Jay qu'aplegava lleña per coure es sopas.

—No mos dariau posada per aquesta santa nit? (preguntà el Bon-Jesus.)

—Si vos aconhortau de jeure en terra.....

Y el Bon-Jesus y Sant Pere entraren dins sa barraqueta. Es Jayet encalenti s'es-cudella, se posàren en taula, y no tenian més qu'un roagó de pa més rostit qu'un test de teula.

—Que no heu de fè sopes? (preguntà el Bon-Jesus.)

—Ell ja 'u vey. No hey ha més pa.

—Fey sopes, no temeu.

Y es Jay se posà a llescà es trosset de pa d'ordi, y com més anava, més llesques feya.

—Ell el Bon-Jesus mos dona la may-

na, (deya es Jay desira.)

L'endemà dematí, quant es sol comensava a goytà per s'entrellum de llevant, el Bon-Jesus y Sant Pere estavan de partida. Aquell crida es Jay, y li diu:

—Vaja, padrinet, ja que mos heu tractats tan bé, demanau un dó.

—Demanau la Glòria, (digué totduna Sant Pere, baxet, baxet, a n'es Jay.)

—No vau de glòries. ¿Sabeu quin dó vuy? Que qui *puyga* demunt aquesta perera, no puga devallà fins que jo heu diga.

—Concedit. Demanau un altre.

—Ydò que *tenguiga*.....

—Demanau la Glòria, (li tornà el Sant Pere.)

—Xaume fè, si voleu. ¡Ja's bona aquesta! Ydò, que jugant amb aquestes cartes, no puga perde may.

—Concedit. ¿Voleu res més?

—Demanau la Glòria, carabassa, (li digué altra volta Sant Pere.)

—Si no'm das conte a Déu, vos esclafava es morros, (respongué tot enfurit es Jay; y agafent un serró que per allà tenia, continuà:) Lo que vuy jó, es que qui se *pòsiga* dins aqueix serró, no'n puga sortir fins que jó heu diré.

—Axí com vos deys seró.

Y el Bon-Jesus y Sant Pere prengueren els alapins, y..... per avall s'ha dit.

Es trabays de vuytant'ans feyan trèure jép a n'es Jay de sa Barraqueta, que ja estava com aquell que diu, amb sos pèus dins sa fossa.

Y vey aquí qu'un dia s'hi presentà La Mòrt, y li mogué aqueixa conversa:

—Ola, Jayet, anem amb mí.

—Anem?

—Ydò, feys via.

—Que no t'agradan ses peres?

—Axí mateix.

—Ydò, puja demunt aqueixa perera y menjen fins que 'n vulgas, y jó aniré a arreglar quatre feynes.

—Afeñauvos y ferém via.

Y La Mòrt s'en puja demunt sa perera menja que te menja peres, fins que lea se tocà amb so dii. Però, quant volgués devallà no pogué, perqu'es Jay no s'elè volia anà amb ella y s'estimava men-

està per aqueix mon que morir-se; y la pòbre que tirava llamps y pestes com si tot heu hagués volgut encendre.

Y a n'es Jay li passà p'es cap ferley está molt de temps, y passaven anys y anys, y La Mòrt dalt sa perera sense poré matà ningú.

Si qualque fossé hagués sabut axò, a n'es Jayet li feya ballà s'ensenay; perque no se moria ningú y ells no guañavan res, com succeïa enguany a n'es de Felanitx.

Arribà un dia que La Mòrt, avorrida d'està dalt se perera, digué a n'es Jay:

—Amollau-me y no vos diré res.

—Y heu dius de debò?

—Paraula d'homo.

—Tú no 'u esta homo.

—Si vos toch, qu'm tirin d'una passa.

—Ydò, vesten. Y si 'n vols més de peres, ja tornarás.

—No vau de peres, no.

Y de llavó ensà, un que no va de res, diu que *no va de peres*.

La Mòrt, totduna que se pogué escapar, ¡cometes me valguen!... a donà part a n'el Dimòni, qu'estava més enfadat qu'un cabo de realistes. Que, axí com ningú se moria, no entrava cap condemnat a Infern. Y, quant sabé es pas, remenant sa cosa, deya:

—¡Xelme fè a conte méu a n'aquest bergant!

Era una nit d'hivern, y no s'aturava de ploviscà: es Jay s'escaufava dins sa barraqueta.

El Dimòni carregat amb dues ànimes y hañat fins a sa pell, s'hi presenta y enrahonan d'aquesta manera:

—Ola, Baña-verda, ¡qu'es estat?

—Homo, qu'ha d'essé estat; jó m'en venia tot just per aquest camp amb aquestes dues, que eran d'un taverné y d'un contrabandista, y mos ha aplegat aquesta barrumbada y he vengut a reconarmé aquí.

—Bé, homo, bé; estich content. Acostet y t'escaufarás un poch; hé qu'axò es cosa qu'un de vòltros sempre n'es servit.

Y el Dimòni s'hi acostà.

L' IGNORANCA.

—¿Y si feyem un escambrí? li digué.
—Ja 'u has dit. No, y jò que tench unes cartes..... ¿Y qu'hem de jugá?

—Un' ànima d'aquestes y sa tèua.
Y còm es Jay sabia que no poria pèrde, hey vengué à bé. ¿Y que m' en direu? Es Jay una darrera s'altre, li guañá ses dues ànimes, que de gòix y alegria botavan. Però lo que li sabia greu à s' ànima des taverné era no poré plantá taverna, perque no tenia mans per posá aygo à dins es ví, ni cap per enganà à la gent; y à sa des contrabandista no poré anà de tabach, perque no tenia cames per corre y fugí des carabinés, ni llengo per di mentides. ¡Mirau qu'aquestes dues ànimes hey estavan ben arreglades!

Llavò el Dimòni volgué que li pagás café, copa y puro, perque li havia guañat; y axí còm per anà à sa taverna havien de passá es torrent, el Dimòni se digné per si mateix:

—Aquest Jay es més que l' reverent Dimòni, perque à mí qu'heu som, m'ha enganat. ¿Còm heu faret per durlomen? No res, en passá es torrent el cap-fich de còp-descuyt dins s'aygo, y llavò ja será méu.

Y es Jay se posá es serró à s'esquena, y jala envant! de cap à sa taverna.

—Homo, (va dí es Jay), veus, tú estás avessat à viure dins foch; y amb s'arruxada d'avuy y are si te banas es pèus à n'es torrent hey ha perill d'enbolica una pulmonia. ¿Y que seria el mon sense tú? Y sobre tot à l'Infern no hey hauria qui s'hi oís. Es condemnats no voldrian está p'ets altres dimònis y se mouria un renou... Ca, ca, creumè, poset dins aqueix serró y te passaré demunt s'esquena.

Y es beyeról de Dimòni s'hi posá dedins. Per mí havia tastat ses botelles des taverné quant s'en duya sa sèua ànima.

Y es Jay quant vé el Dimòni dins es serró, va dí:

—Are t'hi tench.

Y tocá soleta à ca un ferré.

—Daune una calda à n'aquest serró, (digué à n'es mestre.)

Y el pòsan dins sa fornai; quant fouch ben vermey, el tiran demunt s'encruya, y agasant es mossos es mayes, toch vé, toch va, fins que no tengueren alè; tùm, pa, ta, tùm; tùm, pa, ta, tùm.

Llavò es Jay obri es serró y el Dimòni sense volé sebre qui l'havia encalsada, ja s'fuyt còm un llamp cap à l'Infern.

—Ja tornarás si 'n vols nn'altre, (digueren tots amb tò de burla.)

Es Jay s'en torná à sa barraca y entre ell mateix, se deya:

—Are ni La Mòrt ni el Dimòni no m'demanarán pús de nòves, y porá essé que visquem molt de temps. Veem en Gelat ahont s'ajaurà.

—Fietes mèues, (va dí à ses dues ànimes quant arribá,) aquí, qui no fa feyneta, no menja coqueta.

—Ja s' de rahó, (respongueren elles,)

ja val més fé feyna còm unpatró pelut que no viure amb en Bañetiverda.

—¿Però còm porian fé axí si no tenian còs? dirá qualqu.

—Fiet, li diré jò, axò cotan ses cròniques d'aquell temps, y fòis.

Sobre tot, passaren aña, aña y es Jay de sa Barraqueta ja no havia de fé es cent; y, cansat de viure, s'exclamá:

—Ja 'u será blau es fest, si axò no muda. No res: anem à n'el Cèl, veurem si mos vòlen.

Y camina, caminarás, pr desèrts y boschs, travessant muntanyes y comellás, arribá cansat y mòrt à n'el Cèl; y vegent ubèrt, se 'n entrá ddins, y tot duna qu'afinà el Bon-Jesus, s'en hi va anà à ferli xacòta.

—Está, homo, (li digué el Rey de Cèl y terra.)

—Apòsta he vengut per está, respongué es Jay, y se vá asseure.

—Ja estaré més alèrta un'altre vegada, (deya Sant Pere remenunt es cap); ¡mirau quina eudemesa, entrarsen sense dirme ase ni bèstia!

Y es Jay de sa Barraqueta al punt tot heu desbaratava y sempre feya riure la cort celestial y à n'el Cèl no hey havia qui s'hi entengués.

—Trèu à defòra aqueix desbaratat, Pere, (va dí el Bon-Jesus), qu'axò no s' lloch de fé trifulga.

Y Sant Pere amb una betcollada l'enviá à mal viatge.

—A n'el Cèl m'engegan y à l'Infern me pregan, (va dí es Jay), à l'Infern m'en valx.

Y ja s'partit de quatres per avall: y, camina, caminarás, per turons, fondals y garrigues, à n'es pèu d'una montanya vé una covòta que vomitava fum.

—Aquí deu essé l'Infern, (digué entrant dins sa cova); vé un portalet y tocá à sa porta.

—¿Qui es? (preguntá una ven esquerpada.)

—Es Jay de sa Barraqueta.

—¿Posau barres que no entr'!

—Si no obriu, esbuch ses portes.

Ohriren, y un enfilay de dimònis amb tions de foch, còm à llamps s'afuaren à ell.

—Anau alèrta, que poriau cremá un homo, (digué tot celest,) ¿y ahont es es vòstr' amo?

—Entrau per allà dedins, (digueren es dimonions tirant es tions de foch, y advertint à n'es seus companeros:) Ell aquest bergant no s'còm els altres que vénen per aquí. ¿Que deu cercá aquest embadolit? Es qui vénen del mon, van més coua baxa-

Havian passat vuyt dies y es Jay de sa Barraqueta sortia d'l'Infern.

Aquell paralge no li agradava y determiná tocá el dos altre còlta cap al cèl.

Tan aviat lancaren es dimonions quant el veren sortí, que li enganxaren es calsons; y ell tot enfadat, exclamá:

—El Dimòni qu'hey habit amb vòltros. ¿No sabeu tení un poch més de mirament amb ses còses?

Quant arribá à n'el Cèl, Sant Pere guaytava per un finestró, y fent sa mitja, li digué:

—¿Ah bergant! no m'enganaréu, no, aquesta vegada. Si haguesseu demanat la Glòria, quant vos ho deya, are vos dexaria entrá.

—¿Y si vos donava dues ànimes?

—Ell En Pau heu digué: «Que qui guañava un' ànima, tenia sa sèua segura,» però..... bé, heu aniré à demanà à n'el Bon-Jesus.

Poch després, es Jay de sa Barraqueta anava à dñ ses dues ànimes perque li havian concedit lo que desitjava.

Quant torná, li obriren sa porta, hey entrá; y encar are hey es, si no ha sortit.

Y sa rondaya está acabada. Digau si vos ha agradada.

JORDI DES RECÓ.

BONA RECEPTE.

Vetx, Ramon, que amb grans afanys Molt gent sebre procura Còm es que, sense malura, He dublegats noranta aña.

Y còm que no es cap secret, Te diré, d'una vegada, Sa recepta que jò he emprada; Si la vols, apròfitet

De còm era atòt pussé, En res he passat sa mida; M'he cercat gràia la vida No m'algastant cap doble.

May per may, à casa estèrta He anat de festes ni balls, Ni he anat de cans, bous, ni galls, Ni he entrat may dins cap taverna.

A trenta aña me valx casá Y sa dona m'ha fét l'olla, Y may he duya curòlla

De panxons, ni de fumá. He procurat amb ningú Del mon, may tent querella; Y amb ella, jòh! lo qu'es amb ella May hey ha hagut un tu per tu.

Dant à n'es ròs lo que vòl, No he anat may de bel-landines; M'he colgat amb ses gallines Y m'he axecat amb so sol.

Y en lloch de rodá p'es Born Còm fa sa gent de vuy dia, He eregut que m'convenia Molt més, retirá dejorn.

A s'hòra de dexá s'cyna, En lloch de baladrotja, M'en he anat à passetja, Per reposá de sa feyna.

Y còm qu'es còs se cunfèrta Respirant ets ayres sans, Amb sa dona y ets infants Li hem pegat per fòra-pòrta.

Consell Insular
de Mallorca

SOBRE EL REGLAMENT DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA.

El Reglament de Participació Ciutadana, un dels eixos del nostre programa electoral, ha donat les seves primeres passes.

Després de diversos intents de reunió, a la fi, els membres de la Sala férem una reunió en què es va tractar l'esborrany del Reglament que el nostre grup havia elaborat i que des del primer moment deixàrem obert a les modificacions i millores que poguessin aportar els altres grups municipals. Tant el PSOE com el PP varen entendre la filosofia del reglament i hem d'agrair la bona rebuda que li varen donar.

En línies generals podríem diferenciar el Reglament en 3 apartats; abans del plenari, durant el plenari i després del plenari i tal com es diu en la introducció està encaminat a possibilitar al màxim la participació de la gent de Maria, els administrats, en la tasca de controlar i conèixer la labor dels seus elegits per representar-los a la Casa de la Vila, els administradors. Hem intentat fugir una mica dels reglaments ja aprovats a altres pobles per fer-lo una mica més de tots, facilitant la participació en l'elaboració d'ell de tots el mariandos i mariandes. En cap moment és una cosa tancada i si susceptible de millores. De la bona voluntat dels administradors, administrats i del secretari dependrà dur a bon terme i fer un bon ús del Reglament.

Després de comentar l'esborrany del Reglament, a la reunió va assistir també el secretari de l'Ajuntament per assessorar en tot moment en l'elaboració i quedàrem en aportar a la pròxima reunió les modificacions i idees que cada un trobem oportunes abans d'exposar als ciutadans de Maria el Reglament perquè hi faci les al·legacions que trobi oportunes.

L'esborrany que presentàrem és el que segueix:

El Reglament de Participació Ciutadana està encaminat que el ciutadà de Maria participi al màxim el funcionament democràtic de la Casa de la Vila. Ha d'estar emmarcat dins de la legalitat, si bé i sempre amb la bona voluntat de les forces polítiques municipals, es podran introduir totes les participacions a qualsevol nivell dins el marc legal que possibilita la mateixa. Llavors seran els polítics els que prendran la decisió final ja que són els competents per fer-ho.

* ABANS DEL PLENARI.

-Fer pública la convocatòria del plenari, ja siga ordinari o extraordinari.

-Exposar a tots els llocs públics la convocatòria i l'ordre del dia una vegada la tinguin els regidors.

-Per megafonia anunciar el dia i l'hora de la celebració del plenari amb 48 hores d'antelació.

-S'exposarà l'acta anterior ja aprovada als llocs públics on s'exposi la convocatòria.

* DURANT EL PLENARI.

-Una vegada oberta la sessió o abans, els interessats en participar-hi indicaran si tenen intenció de fer-ho i si és en algun punt de l'ordre del dia o en algun fora d'ell.

-Serà escoltada l'opinió i en la mesura que es permeti amb la llei en la mà, es recollirà en l'ordre del dia.

-Es permetrà el debat entre diferents assistents al plenari o entre els regidors i els assistents dins de les més elementals normes democràtiques i sempre que no alterin la normalitat del plenari.

-Les intervencions dels ciutadans, els polítics les podran recollir al moment o esperar a la propera sessió per debatre-la i votar-la, sempre que no siguin temes urgents que aturin l'activitat municipal o s'hagin de tractar d'immediat per necessitats de funcionament de la Casa de la Vila.

-Les intervencions es podran fer a nivell particular o en representació d'un col·lectiu, en registrar o no, sempre que es pugui demostrar documentalment la representació.

* DESPRÉS DEL PLENARI.

-Una vegada redactada l'acta, els que han intervengut a la sessió plenària rebran còpia de la seva intervenció i el que afecti a la resolució perquè hi doni la seva conformitat o no, signant la còpia.

-En un període a determinar es podrà reunir una comissió per estudiar el seguiment de l'execució dels acords adoptats.

-D'aquesta comissió formaran parts representants de tots els grups municipals i els afectats. Si es vol podrà ésser pública.

Jaume Mestre.

Associació de la Premsa Forana de Mallorca

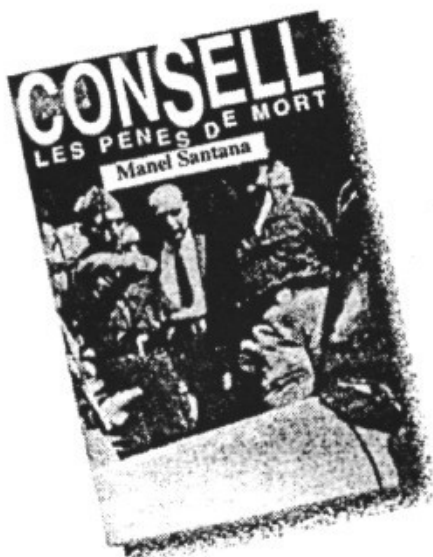
**EDICIONS
DOCUMENTA BALEAR**

Universitat de les Illes Balears

p r e s e n t e n

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ A LA COL·LECCIÓ LA GUERRA CIVIL A MALLORCA POBLE A POBLE

Cognoms	Nom
...	...

Adreça	CP	Població
--------	----	----------

Provincia Telèfon

Desitj subscriure'm a la col·lecció LA GUERRA CIVIL A MALLORCA POBLE A POBLE, per la qual cosa faré efectiu l'import de 1.275 ptes/exemplar (PVP 1.500 ptes) mitjançant:

- ☐ Gir postal
- ☐ Oficina de Documenta Balear Pas d'en Quint, 5 entresol, 3 Tel. 71 81 23
- ☐ Associació de la Premsa Forana de Mallorca
- ☐ Domiciliació bancària (ompliu les dades del compte bancari)

Els agrare que pagun amb carrec al meu cit o libreta

[illegible]

Banco Caixa

Adreça entitat:

Data _____

CARTA AL RECTOR PERE

Allà on us trobeu.

Estimat germà: Avui, set de setembre, dissabte de la Mare de Déu, me n'he recordat de vós i per això és que us envii aquestes línies amb l'esperança que quan hai acabat l'escrit em sentiré més alleugerit, una vegada hauré amollat tot el que he de dir, assumpte que em fa estar apenat i trist. Motiu? Sent dir-ho: Acab de llegir FENT CARRERANY d'aquest mes de setembre.

"SI VÓS HAGÉSSIU ESTAT AQUÍ, EL MEU GERMÀ, NO HAGUÉS MORT"- digué Marta a Jesús.

I aquest que us escric s'atreveix a exclamar: -SI VÓS, PERE, HAGUÉSSIU ESTAT AQUÍ, a l'Editorial de FENT CARRERANY d'aquest mes (dia 8 és el dia de la Mare de Déu, encara) no hi hagués faltat, com no hi faltà mai des de la seva primera passa, aquella salutació dedicada a la nostra Patrona, la Mare de Déu de la Salut, així com una felicitació de Bones Festes extensiva a tot el poble. Perquè n'estic ben segur, afirm, que no haguéssiu comportat que es cometés aquest lapsus. Lapsus que, de per si, ja és penós -sempre a criteri de qui escric- i ho és més encara quan contemplam que de l'únic que es preocupa aquesta Editorial és de criticar, apallissar i menysprear l'Ajuntament (... "quin desgavell" s'escric), de la primera a la darrera lletra, sense tenir en compte que si estant, com ens trobam, en plenes FESTES DE TOT EL POBLE (he dit de TOT EL POBLE), els lectors mereixerien, precisament ara que celebrem esdeveniment tan tradicional de familiaritat, de germanor, i companyonia, mereixerien, repetesc, tant i tant de "repicar a l'encruia", quan, a més, en el mateix número de la Revista es dediquen vuit pàgines -he dit: VUIT PÀGINES (8)- al Ple que l'Ajuntament celebrà dies abans, on es pot veure com l'oposició, fent honor al seu nom, liurament, amb tota decisió i contundència com ha de ser el seu treball i és la seva obligació, presentà totes les objeccions hagudes i per haver, com es demostra en cadascuna de les vuit pàgines que, repetesc, la Revista té a bé exhibir-nos. I això no seria suficient? -dic jo-. Perquè ni som en temps d'eleccions, ni la Revista és corrent polític, sinó ASSOCIACIÓ CULTURAL.

Vós sabeu, Pere, que no he estat mai en contra de la crítica, més bé al contrari però hi ha dies, moments, ocasions, en què els assumptes de fricció, d'enfrontaments quotidians - trob jo- s'haurien de tractar amb més delicadesa i consideració, amb més humilitat. L'any té dotze mesos, cosa que suposa dotze Editorials.

No, no m'ha agradat aquesta Editorial. Més ben dit, no la trob equànime ara, per les circumstàncies que he citat. No és que estigui en contra del seu contingut, enteneu-me; cadascú és lliure i responsable d'expressar-se com i quan vulgui. Amb el que no estic conforme és amb el lapsus comentat, i crec que som lliure d'expressar-ho, no? I així com altres vegades he lloat amb entusiasme el carrerany seguit per aquesta revista que ve aconseguint allò que mai no havíem somiat la majoria dels mariers, com és el de seguir endavant DEU anys després de la seva primera passa, avui, he de dir que m'ha decebut, i si ho faig públic és perquè no som fariseu ni m'arruf davant el que diran.

No volia dir-vos res més, Pere. Que Déu us conservi la salut per poder seguir obrint carrerany per aquestes terres

llunyanes que vós i jo tant estimam.

Una abraçada.

Signat: Miquel Oliver i Roig

Maria a set de setembre, vigília de la Mare de Déu.

P.E.- De les FESTES PATRONALS, què voleu que us digui. Transcorregueren com sempre: les pluges banyaren el paperí, com era d'esperar; els al lots tengueren tot l'entreteniment que demanaren, i els de més edat ballàrem i menjàrem ensaimades i gelat a voler. L'Ofici, de gom en gom, com sempre. Inauguràrem el local d'ampliació de la LLAR DELS PADRINS que, com sabeu, tant desitjàvem (em satisfà molt, però molt, contar-vos que en aquesta ocasió el rector nou, don Pere, que benef el local, acabà dient: "...i vull dir que mai no havia vist inaugurar alguna cosa sense que el polític de torn aprofitàs l'ocasió per penjar-se una medalla destapant una placa o rompent una cinta"). No importa afegir que tot es va fer amb la senzillesa que vós -i no és "pilota"- ajudàreu a implantar. I QUÈ NO ÉS GUAPO AIXÒ! Com veieu anam caminant, gràcies a Déu.

NOTÍCIES DE LA PARRÒQUIA

Voldria aprofitar aquest espai per agrair a tots els mariandos i mariandes la col·laboració que vàreu fer el dia de la Mare de Déu de la Salut. Vos don a continuació detallat les entrades que aportàreu i que serviran per pagar les obres de la teulada del Cambril de la Mare de Déu, que ja hem fet i la resta que quedi obrirem un compte especial per obres; així l'estiu que ve en començar-les ja tindrem un racó on posar-hi la mà. Una vegada més moltes gràcies per les vostres aportacions tan generoses.

Bacina:	107.500 pts.
Caixonet:	282.500 pts
Estampes:	382.000 pts.
Total:	772.000 pts.

NOU HORARI DE MISSES:

Dies feiners: 19'00h.

Dissabtes, diumenges i funerals: 20'00h

Diumenge matí a les 11'00h.

Per aquest curs que començam des de la parròquia ens agradaria convocar un «CONSELL PARROQUIAL DE PASTORAL». Així és com **dia 19 d'Octubre** ens vendrà a celebrar la missa del vespre (Dissabte) Mn. Joan Bestard i Comes, Vicari General. Aprofitam per convidar tots els grups que treballau per la parròquia i a tots els que vos pugui interessar, a participar de la missa i de la conferència que ell mateix ens donarà sobre la «Corresponsabilitat dels cristians i el Consell Parroquial de Pastoral». I la setmana següent ens tornarem a reunir i triar uns representants de cada grup per formar el Consell Parroquial. És imprescindible l'assistència de tots per fer un bon Consell Parroquial.

No donam més explicacions, perquè la conferència del Vicari General servirà per explicar què és, com funciona, etc... el Consell Parroquial.

Pere Oliver i Joan Rosselló.

LLUC MATAS PUBLICA EL SEU PRIMER LLIBRE DE POESIA.

El nostre veïnat Lluç Matas ha fet una gesta que, desgraciadament, s'ha de considerar heròica. Una cosa tan simple com sembla que és l'edició d'un llibre, quan es tracta d'un escriptor novell, desconegut en els ambients literaris, que no forma part de les "capelletes", etc. es converteix en tota una epopeia. Si no ho creis ho podeu demanar a en Lluç i vos ho explicarà, vos contarà com l'han tractat devers les editorials quan es presentava amb el seu material, però ell, en comptes d'arrufar-se, de deixar-ho anar, tenia fe amb la seva obra que just comença i s'hi ha embarcat de ple. S'ha autoeditat el seu llibre, una acció que s'ha d'elogiar, una acció valenta i agosarada que des d'aquí volem encoratjar, animar i desitjar-li tota la sort del món.

En Lluç va començar a publicar els seus primers poemes a la nostra revista. Ara que té el llibre, l'hi hem proposat presentar-lo en societat, fer una xerrada sobre la seva obra i llegir alguns poemes, ha acceptat, per ara encara no tenim data exacte ni les persones que hi assistiran, però ja ho comunicarem.

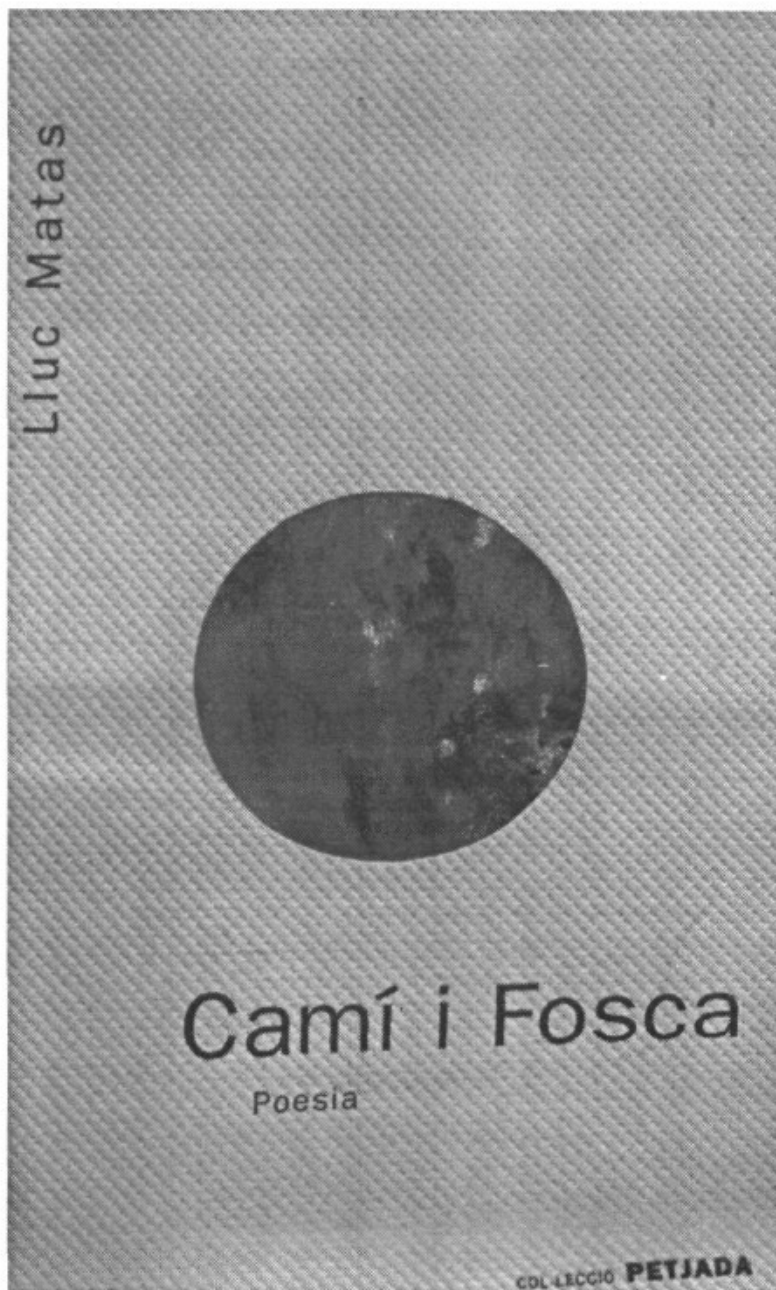
Per acabar, qui millor que l'autor per xerrar sobre la seva obra, per això reproduïm el pròleg que en Lluç ha escrit per el seu primer llibre, esperem que no sia el darrer. Aquí el teniu:

"Escriure és comunicar. Aquesta és la primera i única raó d'esser de la publicació d'aquests dos aplecs de poemes. Comunicar sovint, a l'hora d'escriure, és parlar de tòpics que són -tal i com ensenyen els manuals de literatu-ra- l'amor, el pas del temps i la mort. Són temes obsessius que vulguis o no i que directament o indirectament quan escrius els tractes. Hi ha, per altra banda, temes més lúdics i més vitals que, juntament amb aquests, intentaré tractar-los en un pròxim llibre, del qual ja en tenc el material però que em falta polir-lo i seleccionar-lo.

Cami i fosca i De la mà combinen poemes de distinta temàtica: el desengany amorós, la manca de significat del pas del temps, perquè en moments de crisi es negativament sempre el mateix, i, finalment, l'ajuda per part d'una amiga, que sap molt sobre "interpretació", per a canviar uns esquemes que jo ja tenia assumimíssims mes per raons ambientals que per raons innates. Tot és aquí tal i com jo ho he sentit: amb força i directament, i potser també sense el vestit que sovint es disfressa la poesia. La raó d'aquest despullament voluntari i conscient o d'aquesta manca d'indumentaria s'ha de cercar en la funció terapèutica

gairebé exclusiva d'aquests dos aplecs i no en altres limitacions que ben segur tenc però que no són pertinents en aquest cas.

L'expectativa que em crea la decisió de publicar aquests poemes, el meu primer llibre de poemes, és més que res altruista, i ho se per l'egoista funció terapèutica al.ludida. Es altruista en la mesura en què pot esser d'ajuda en l'intent de superació d'una crisi existencial que condiciona un canvi d'interpretació generalitzat sobre el que veus, el que sents i com ho sents. En el meu cas el fet de l'escriptura ha funcionat i he de dir sincerament que no esper menys de l'efecte de la lectura".

CARRERANY ESPORTIU

Aquest estiu, membres del CLUB CICLISTA, han estat organitzant algunes excursions molt interessants, recorreguent tots els indrets de l'illa, tant del pla com de la muntanya.

Els dissabtes dematins, a les vuit, era la partida. Una de les interessants ha estat la que baptiarem com la "Ruta de les Ermites", en la qual, en un mateix matí, es visitaren Montision de Porreres i després pujar al Puig de Randa, visitant Cura, amb un total de 85 quilòmetres. Una altra fou la pujada a l'Ermita de Betlem i una altra a Orient. La més llarga fou de 109 quilòmetres: tot va transcórrer pel llevat mallorquí, passant per

Felanitx, S'horta, Alqueria Blanca, Santanyí, Ses Salines, Campos, Felanitx i tornar cap a casa. Una excursió molt interessant i molt tranquil·la ja que tot és pla. Un autèntic rècord, fer 109 kilòmetres amb un dematí per uns aficionats.

Per acabar la temporada estiuenca, el passat 14 de setembre varen decidir pujar al Puig Major, una excursió molt

Devora el Gorg Blau, a la pujada al Puig Major

pessada però valgué la pena, uns paratges impressionants, la natura esplendorosa, moltes de fonts rajant aigua a les totes...

Molt reconfortant poder arribar al Gorg Blau i fer-se unes fotografies amb l'embassament ple d'aigua. Recorregueren uns 90 kilòmetres, passant per Santa Maria, Bunyola, Coll de Soller, Port de Soller, Puig Major, Lluc, Selva, Lloseta,

Binissalem, Consell, Santa Maria i en cotxe tornar cap a casa. Aquesta excursió va començar a les 8'30 i va acabar aproximadament a les 14'30.

El grup d'escaladors que s'animà a pujar el Puig Major varen esser: Miquel Perelló, Pep Sabater, Joan Mas, Guillem Carbonell, Pep Payeras, Pep Ferriol i Biel Vanrell.

Una grata experiència que s'intentarà repetir el proper estiu.

Pep Ferriol Torelló

Al Santuari de Cura (Randa)

FC MARIENSE TEMPORADA 1996/97

Aprofitant les festes de la Mare de Déu, varen fer la presentació de les plantilles del FC Mariense. Dia 7 de setembre i abans de començar el play-back les dues plantilles que de moment estan federades foren presentades al públic. Enguany hi haurà dos equips, alevins i benjamins. L'equip de la fotografia correspon als de categoria benjamin que guanyaren el trofeu disputat per les festes juntament amb els equips de Petra i Santa Margalida.

En properes edicions de la revista vos donarem la relació dels jugadors que componen els distints equips i el calendari de la competició.

En el moment de redactar aquestes línies estam pendants de poder federar un equip de futbol femení, que si no hi res de nou disputarà la primera lliga d'aquesta categoria.

L'esmentat 7 de setembre es va fer una rifa a la plaça amb l'objectiu de recaptar doblers per poder comprar els equipatges als petits jugadors, des d'aquestes pàgines volem agrair la col·laboració de tota la gent que ens va ajudar econòmicament participant amb aquesta rifa.

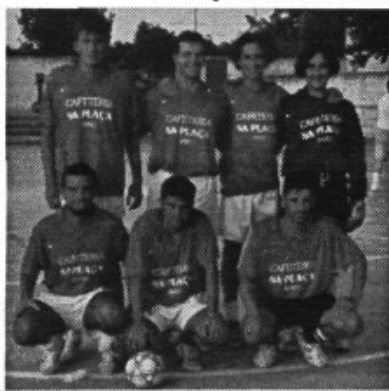
Pep Ferriol Torelló

BAR SA PLAÇA

Campió del Torneig de Futbol-1996

Drets: Toni Font, Joan Fiol, Andrés i Toni.

Acotats: Joan Bergas, Joan Ferriol i Romerito.

XVI TORNEIG OBERT D'ESCACS - Mare de Déu 1996.

J. M^a. BELLÓN SORPRENENT CAMPIÓ

Certament sorprenent, malgrat ésser el n° 3 del rànquing inicial. Però el seu començament no augurava un possible triomf. A la primera meitat assolí 3'5 punts de 5 partides, on se'n mereixia com a molt 1'5 pel joc mostrat. La deessa Caissa no castigà J.Mª Bellón, jugador, i la seva providència no l'ignorà, com ell ha fet com a President de la Federació Balear des de fa tres anys, a nivell burocràtic desprestigiant l'Open Maria a l'estil Pilats.

S'aprofità de les nombroses taules als primers taulers a la segona meitat, ronda darrere ronda. I Bellón, amb el seu joc anàrquic, s'imposà amb 6 punts i en solitari.

Causà sorpresa l'insòlit conformisme a les darreres rondes de Jeroni Bergas, enemic aferriat de les taules sens lluita, malgrat ésser l'únic invicte (+ 3, = 5), s'enyorà la seva habitual lluita acarnissada.

Va ésser un torneig atípic amb una resolució atípica. Caracteritzat per la desídia de gran part dels jugadors locals, tan sols dos representants.

A l'assemblea ordinària de dia 21 de Setembre el Club d'Escacs decidí plantejar-se noves expectatives: Participar amb un sol equip al Campionat de Mallorca i fomentar, fonamentalment, els escacs de base amb el seu aprenentatge i perfeccionament, I aquí hi entres tu. Practica els escacs, un esport per a tota la vida.

Us recordam a tots que el Club d'Escacs romandrà obert tots els dissabtes des de les 10 a les 13 hores. Us esperam.

VII TORNEIG INFANTIL D'ESCACS - 31 d'Agost de 1996

Nº	Jugador	1	2	3	4	5	6	Total	S. B.	Lloc
1	C.A Munar Pascual	0	1	½	0	0	1½	3'75	5º	
2	J. Oliver Arlès	1	0	½	0	0	1½	3	4º	
3	J. Roig Ginard	0	1	0	1	1	3	7'5	2º	
4	J. Bergas C.	½	½	1	1	1	3	7'5	1º	
5	M. A. Bergas A.	1	1	0	0	1	3	6	3º	
6	J. Bergas Amengual	1	1	0	1	0	3	6	4º	

* Es disputà a partides a 10 minuts a "finish".

XVI TORNEIG OBERT D'ESCACS - Mare de Déu ' 1996 CLASSIFICACIÓ FINAL després de 8 rondes

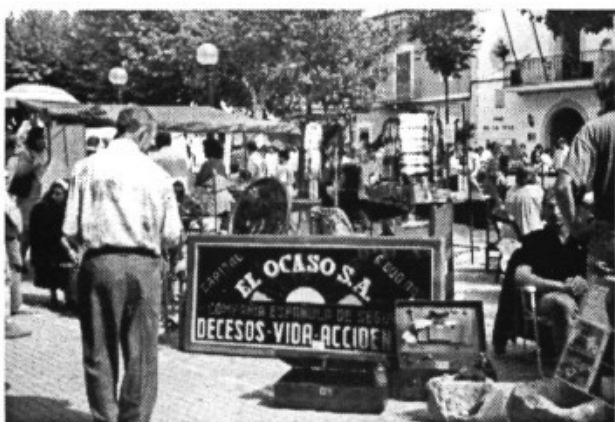
		Punts	Bucholz	Sonneb.	
1.	BELLÓN, José Maria	SON ESPANY.	6.0	33.0	27.00
2.	PULIDO, Alfredo	SON ESPANY.	5.5	35.0	25.25
3.	BERGAS, Jeroni	MARIA	5.5	34.5	25.00
4.	ASTORGA, Francisco	G.E.D.A.	5.5	33.5	24.00
5.	ASTORGA, Juan Manuel	G.E.D.A.	5.0	35.0	23.75
6.	GIL, Llucià	G.E.D.A.	5.0	33.0	20.25
7.	SCHENK, Andrés	G.E.D.A.	5.0	33.0	20.00
8.	JUAN, Santiago	ALCUDIA	4.5	36.5	21.75
9.	ABADÍA, Lufs	G.E.D.A.	4.5	36.0	20.75
10.	LEON, Josep	G.E.D.A.	4.5	33.0	18.25
11.	RAMON, V. Gabriel	INCA	4.5	31.0	16.75
12.	PALMER , Antoni	POLERIO	4.5	31.0	16.25
13.	VICH, Carles	SON ESPANY.	4.5	29.0	15.50
14.	LUNASEbastián	G.E.D.A.	4.0	29.5	13.75
15.	MUNAR Monserrate	MARIA	4.0	29.0	14.25
16.	LEON Silvia	G.E.D.A.	4.0	29.0	12.50
17.	VICH Elena	SON ESPANY.	4.0	24.5	8.75
18.	LOEFFLER Alfonso	ALCÚDIA	3.5	28.5	8.00
19.	CÀNAVES Josep Mª	ALCÚDIA	3.5	28.5	7.75
20.	RAMON S. Pedro	INCA	3.0	28.0	7.00
21.	MIR Joan Josep	SON ESPANY.	3.0	25.0	6.25
22.	NICOLAU Venanci	G.E.D.A.	3.0	23.0	5.50
23.	GARCIA P. Javier	G.E.D.A.	2.5	28.0	7.00
24.	LEON Xavier	G.E.D.A.	2.5	25.0	4.75
25.	GIL Daniel	G.E.D.A.	2.5	25.0	4.50
26.	BUÑOLA Pere Antoni	MARIARetirat	0.0	6.5	0.00

Jeroni Bergas Ferriol

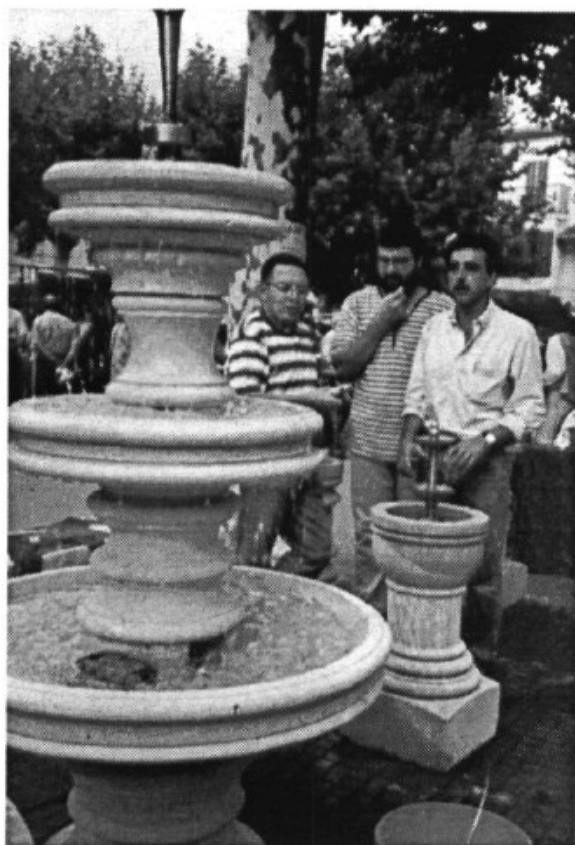
FIRA 96: IMATGES

Per entrar a Maria, els cotxes feien coa.

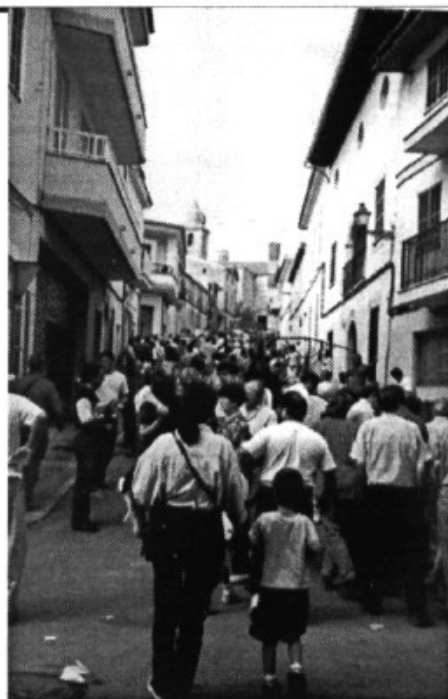

Una mostra del material aportat pels firaires

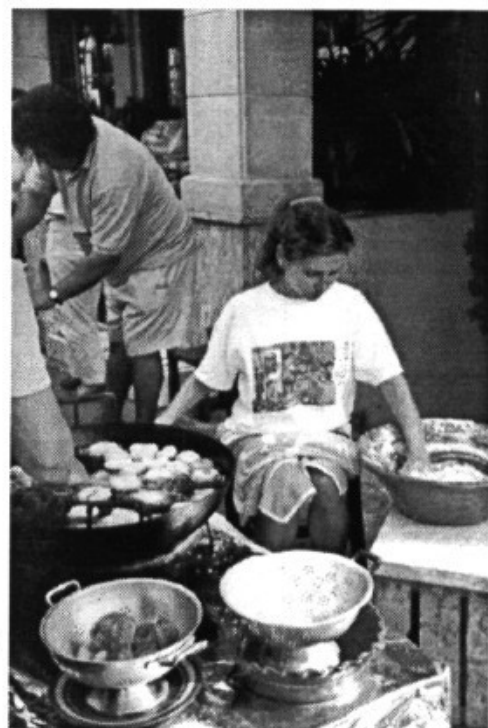

Ràdio Balear, emeté un programa especial

En Jaume de Deulosal hi aportà la seva feina

El carrer de l'Església, de gom a gom

Com cada any, bunyols a rompre